

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 15C/354/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514208122
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2514208122.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpeného: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711 proti žalovanému: Ivan Podolský, s miestom podnikania Gaštanova 2907/30, 921 01 Piešťany, IČO: 32 838 794, o zaplatenie 14,48 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.11.2014 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 429,40 eura spolu s úrokmi z omeškania a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469 ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok na žalobcu, vrátane pohľadávky voči žalovanému (zmluva o postúpení zo dňa 24.6.2013 vrátane príloh a plnomocenstva registrovaná na tunajšom súde pod Spr. 712/13). Žalovaný ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom v zmysle § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu žalovanému, pričom žalovaný sa zaviazal riadne odoberať tieto služby a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v cenníku, pričom túto povinnosť si nesplnil a cenu riadne poskytnutých služieb nezaplatil, a to faktúru č. XXXXXXXXXX, splatnú dňa 3.6.2011 na sumu 14,48 € a faktúru č. XXXXXXXXXX, splatnú dňa 3.3.2012 na sumu 414,92 €.

Žalobca dňa 10.02.2015 zobral svoju žalobu čiastočne späť, a to v časti zmluvnej pokuty vo výške 414,92 € spolu s príslušenstvom. Trval na zvyšnej časti žaloby, teda na zaplatení sumy 14,48 € s príslušenstvom. Okresný súd Piešťany uznesením č.k. 15C/354/2014 - 47 zo dňa 17.2.2015 konanie v časti o zaplatenie sumy 414,92 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 414,92 eura od 4.3.2012 do zaplatenia zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.04.2015.

Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril dňa 20.02.2015 (č.l. 49-53), keď uviedol, že v materiáloch ktoré obdržal sa nenachádza pravý dôvod sporu, tvrdil, že faktúra bola uhradená, bola zistená chyba na pošte, pričom k vyjadreniu priložil oznámenie o výsledku reklamačného konania Slovenskej pošty a.s., z obsahu ktorého vyplýva, že sa týka úhrady sumy 13,14 € na základe poštového poukazu zo dňa 8.11.2010,

podacie číslo XXXXX na sumu 13,14 €, pričom bol nesprávne spracovaný variabilný symbol. Reklamácia bola žalovaným uplatnená dňa 16.12.2010.

Žalobca sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného (č.l. 57 - zrejme omylom ho označil ako vyjadrenie k odporu, nakoľko vo veci nebol vydaný platobný rozkaz) a uviedol, že predmetom tohto konania je neuhradená faktúra č. XXXXXXXXXXXX splatná dňa 3.6.2011 vo výške 14,48 €, pričom vyjadrenie žalovaného sa týka úhrady sumy 13,14 € zo dňa 8.11.2010. Žalobca sa súčasne vyjadril k aplikácii § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., pričom uviedol, že žalovaný predmetné zmluvy uzatváral ako podnikateľ (živnostník), záväzkový vzťah sa teda spravuje obchodnoprávnou úpravou. Ak by chcel žalovaný uzavrieť zmluvu ako spotrebiteľ, mal možnosť ju uzavrieť ako fyzická osoba a nemal uvádzať údaje súvisiace iba s jeho podnikaním. Na predmetný vzťah podľa žalobcu sa nevzťahuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007. Žalovaný si zvolil programy služieb Podnikateľ 90, a preto je zrejme, že sa týkali podnikateľskej činnosti žalovaného. Preto podľa žalobcu je potrebné aplikovať štvorročnú premlčaciu dobu podľa Obchodného zákonníka. Žalobca žiadal (zrejme omylom) odmietnuť podaný odpor žalovaného ako neodôvodnený.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor a z listinných dôkazov: faktúry právneho predchodcu žalobcu, zmlúv o poskytovaní služieb, dodatkov k zmluvám o pripojení, zmluvy o postúpení pohľadávok, výpisu zo živnostenského registra, ostatného spisového materiálu zistil tento skutkový stav veci:

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2013 (vedená na tunajšom súde pod Spr. 712/13) žalobca preukázal svoje právne nástupníctvo vo veci.

Spoločnosť Slovak Telekom, a. s. sa dňa 01.07.2010 sa stala univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., ktorá v dôsledku zlúčenia spoločností zanikla ku dňu 30.06.2010.

Dodatkom o poskytovaní služby Partner uzatvorenej dňa 16.8.2007 žalovaným a spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s. sa zmluvné strany dohodli na poskytovaní na aktivovaní a poskytovaní služby Partner, a to za cenu uvedenú v cenníku služieb.

Na základe dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 4.2.2010 sa spoločnosť T-Mobile Slovensko, a.s. zaviazala okrem iného poskytovať žalovanému ako účastníkovi program služieb: X. XX Z. a žalovaný sa zaviazal riadne a včas platiť cenu služieb. Žalovaný taktiež uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu viacero dodatkov k zmluve o pripojení, a to dňa 22.10.2001 dodatok „tempo“, dňa 16.10.2003 Dodatok „viac“, dňa 16.10.2003 špeciálny dodatok „200viac, 400viac a 1000viac“.

Z predloženej písomnej komunikácie žalovaného so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., súd zistil, že sa týkala úhrady faktúry na sumu 13,14 €.

Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX vystavenou právnym predchodcom žalobcu dňa 15.5.2011, splatnou dňa 3.6.2011, na sumu 14,48 € vyúčtoval právny predchodca žalobcu žalovanému k úhrade sumu 14,48 € za mesačné poplatky.

Z výpisu zo živnostenského registra SR na žalovaného súd zistil, že predmetom podnikania žalovaného sú: chovanie akvárijných živočíchov a rastlín, zámočnícke práce brúsenie kovov a nožov, nožnic

a nástrojov, nástrojárska činnosť, obchodná a sprostredkovateľská činnosť, reklamná a propagačná činnosť.

Podľa § 43 ods. 1, 2 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008 (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Po oboznámení sa s listinnými dôkazmi súd dospel k záveru, že žaloba (v znení po čiastočnom zastavení konania) nebola podaná dôvodne. Súd dospel taktiež k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol záväzkový právny vzťah na základe uzatvorených zmlúv o pripojení podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z., resp. dodatkov k týmto zmluvám, pričom uzatvorené zmluvy, resp. dodatky k zmluvám o pripojení majú podľa súdu charakter spotrebiteľských zmlúv, a to vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok ako i na charakter účastníkov zmluvy, ktorí podľa súdu boli v postavení dodávateľa a spotrebiteľa.

S poukazom na písomné vyjadrenie žalobcu bolo potrebné pre rozhodnutie vo veci samej (prípadnú aplikáciu ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z.) ustáliť, či právne postavenie žalovaného, ktorý uzatváral zmluvy, resp. dodatky k zmluvám ako podnikateľ, t.j. fyzická osoba podnikajúca na základe živnostenského oprávnenia, mal postavenie spotrebiteľa, a teda či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľské zmluvy. Spotrebiteľská zmluva aj napriek svojmu pomenovaniu nepredstavuje zvláštny typ zmluvy osobitne upravený v Občianskom zákonníku alebo v Obchodnom zákonníku. Jej najdôležitejšími prvkami sú zmluvné strany, ktoré naplňajú právne znaky spotrebiteľa na jednej strane a dodávateľa na strane druhej (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu, fyzickej osobe - podnikateľovi konajúcej mimo svojej podnikateľskej činnosti by mala byť poskytnutá rovnocenná spotrebiteľská ochrana ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi. Fyzická osoba - podnikateľ s predmetom činnosti odlišným ako je predmet spotrebiteľskej zmluvy (prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupnenie súvisiacich služieb - § 43 z.č. 610/2003 Z.z.) nemá v porovnaní s dodávateľom o nič lepšie skúsenosti v danej oblasti ako akákoľvek fyzická osoba - nepodnikateľ. Osoba dodávateľa je vo zvýhodnenom postavení a fyzická osoba - podnikateľ ako spotrebiteľ si nemusí uvedomiť nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Otázkou definície spotrebiteľa sa zaoberal aj Najvyšší súd SR (ako odvolací súd) v rozsudku vo veci sp. zn. 5Obo/7/2011 zo dňa 20.10.2011, keď vo svojom rozhodnutí konštatoval (pri riešení otázky aktívnej legitímácie - pozn. súdu: pri uzatvorení Dodatku k zmluve o pripojení tak, ako je tomu v tomto konaní), že žalobca (v tamojšom konaní) má postavenie spotrebiteľa, keďže Dodatok k zmluve o pripojení uzatvoril so žalovaným (v tamojšom konaní) ako fyzická osoba podnikajúca na základe iného než podnikateľského oprávnenia (zákona o advokácii), pričom služby o pripojení používa pre svoju vlastnú spotrebu, keďže dodatok k zmluve o pripojení sa netýkal jeho podnikateľskej činnosti, čo znamená, že žalobca (v tamojšom konaní) fyzická osoba podnikajúca na základe iného než podnikateľského oprávnenia) nepodniká v oblasti predaja mobilných (akciových) telefónov, resp. neposkytuje služby mobilného operátora.

Právny predchodca žalobcu sa v zmluvách zaviazal zriadiť žalovanému poskytnúť dohodnuté služby a žalovaný bol povinný platiť cenu za poskytnuté služby. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému služby, ktorých cenu vyúčtoval faktúrou zo dňa 15.5.2011, ktorá bola splatnou dňa 3.6.2011. Dňa 4.6.2011 si preto už právny predchodca žalobcu mohol uplatniť svoj nárok na súde. Dňa 4.6.2014 tak uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba, nakoľko sa jedná (s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu) o spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka čo sa týka premlčania. Žalobca podal žalobu na súd až dňa 27.11.2014, teda v čase, keď bol nárok uplatnený touto žalobou v celom rozsahu už premlčaný.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offa, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa žalovaný premlčania sám dovoľával. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo

vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pre účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Ako už bolo uvedené, predmetné ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadať na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offio (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok. Z týchto dôvodov sa súd podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale žalobu v celom rozsahu zamietol s poukazom na premlčanie. Z tohto dôvodu nebolo potrebné sa vysporiadať so stanoviskom žalovaného k žalobe, ktorá sa však podľa obsahu ani netýkala ani tejto veci, nakoľko jej obsahom bolo zaplatenie sumy 13,14 € zo dňa 8.11.2010, no žalovaná faktúra v tomto konaní bola z roku 2011.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému ako úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovaný si návrhom neuplatnil priznanie náhrady trov tohto konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.)